

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 41/02-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2002 predbežne prerokoval návrh J. D., bytom Č., P. H., bytom Č., a Ing. M. S., bytom Č., zastúpených advokátom JUDr. J. H., B. B., ktorým namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 30 ods. 1 v spojení s čl. 67 druhou vetou a čl. 26 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky postupom Obecného zastupiteľstva obce Častá, A. L., starostu obce Častá, a Ľ. M., zástupcu starostu obce Častá, v súvislosti s hlasovaním obyvateľov obce Častá o výstavbe čerpacej stanice pohonných látok, a takto

r o z h o d o l :

Návrh J. D., P. H. a Ing. M. S. o d m i e t a ako podaný oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 3. júla 2001 doručený návrh J. D., bytom Častá, P. H., bytom Častá, a Ing. M. S., bytom Častá, (ďalej len „navrhovatelia“), ktorým namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 30 ods. 1 v spojení s čl. 67 druhou vetou a čl. 26 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) konaním Okresného zastupiteľstva obce Častá, A. L., starostu obce Častá, a Ľ. M., zástupcu starostu obce Častá, v súvislosti s hlasovaním obyvateľov obce Častá o výstavbe čerpacej stanice pohonných látok. Keďže k návrhu nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho

zástupcu, ústavný súd listom z 12. septembra 2001 vyzval navrhovateľov, aby ho doplnili. Títo ho v lehote, ktorú ústavný súd na ich žiadosť predĺžil, dodali 16. novembra 2001. Právny zástupca navrhovateľov zároveň predložil podstatne zmenený a doplnený podnet.

Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Tento článok ústavy zakladá právomoc ústavného súdu chrániť ústavnosť, predovšetkým základné práva a slobody. Preto ústavný súd aj v čase po zrušení ustanovení o podnete a pred nadobudnutím účinnosti nového znenia čl. 127 ústavy 1. januára 2002 je oprávnený a povinný poskytovať individuálnu ochranu základným právam a slobodám opierajúc sa o čl. 1 ústavy, podľa ktorého je Slovenská republika právny štát, a teda v nej nemožno ani dočasne zbaviť základné práva a slobody súdnej ochrany, a o čl. 124 ústavy v spojení s tými článkami ústavy, ktoré upravujú základné práva a slobody.

Ústavný súd je príslušný zaoberať sa namietanými porušeniami ústavných práv, lebo v danom prípade podľa § 248 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nie sú príslušné všeobecné súdy a podľa čl. 46 ods. 2 druhej vety ústavy nemôže byť z právomoci súdu vylúčené rozhodnutie týkajúce sa základných práv a slobôd. V tých častiach návrhu, kde je namietané porušenie ústavných práv postupom, a nie rozhodnutím orgánov obce Častá, sa príslušnosť ústavného súdu zakladá na čl. 124 ústavy, podľa ktorého tento musí poskytnúť ochranu pred porušením ústavných práv, ak túto nemožno dosiahnuť iným spôsobom.

Ústavný súd už viac ráz uznal aktívnu legitimáciu členov petičného výboru a signatárov petície požadujúcej vyhlásenie hlasovania obyvateľov obce na podanie ústavnej sťažnosti napádajúcej rozhodnutia orgánov obce týkajúce sa nimi podanej petície (napr. I. ÚS 38/98, III. ÚS 23/00). Navrhovatelia sú ako členovia petičného výboru aktívne procesne legitimovaní na podanie návrhu, ktorým namietajú porušenie svojich práv pri vybavovaní nimi podanej petície, a ako občania s bydliskom v obci Častá sú aktívne procesne legitimovaní na podanie návrhu, ktorým namietajú porušenie svojich práv pri vyhlasovaní a organizovaní hlasovania obyvateľov obce, ktorého sa môžu zúčastniť.

Podľa tvrdenia navrhovateľov došlo k porušeniu ich ústavných práv konaním obecného zastupiteľstva, starostu a zástupcu starostu obce Častá.

Navrhovatelia tvrdia, že k porušeniu ich základných práv došlo rozhodnutiami a postupmi v období od 4. apríla do 5. augusta 2000. Ich podanie bolo ústavnému súdu doručené 3. júla 2001.

Ústavný súd už v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 33/00 vyslovil: „Ústavný súd pokladá podnet za podaný včas vtedy, keď vo chvíli jeho podania existuje právna možnosť, že po prípadnom konštatovaní porušenia základných práv a slobôd bude nasledovať aspoň čiastočná náprava.“ Už v momente podania návrhu neexistovala ani právna možnosť zmeny relevantných právnych pomerov, a to ani konaním orgánov verejnej moci.

Vzhľadom na povahu namietaných porušení základných práv by prípadná deklarácia ich porušenia nemala sama osebe taký význam pre navrhovateľov ani z hľadiska verejného záujmu, aby odôvodnila konanie ústavného súdu o návrhu.

Ústavný súd aj v konaniach o návrhoch doručených od 1. júla do 31. decembra 2001 podľa čl. 124 ústavy využíva svoju judikatúru z konania o bývalom podnete podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, ktorý umožňoval ústavnému súdu rozhodnúť, či začne alebo nezačne konanie, aj v prípade splnenia výslovne formulovaných zákonných podmienok. Táto právomoc je zachovaná aj v konaní o podaniach podľa čl. 124 v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy, na základe ktorých poskytuje ústavný súd ochranu podľa návrhov doručených od 1. júla do 31. decembra 2001. Ústavný súd teda pokladá predmetný návrh za podaný oneskorene, hoci pre jeho podanie nie je stanovená zákonná lehota, lebo v momente jeho podania už nie je právna možnosť zmeny relevantných právnych pomerov.

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2002